

Dosar nr. 2ra-1376/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. A. Braga)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Palanciuc, G. Moscalciuc, Vl. Clima)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a lui Vladimir Bucă cu privire la îngrădirea accesului la informație și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Andrei Rusnak împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 14 iunie 2017, s-a casata integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 14 iunie 2017 și s-a adoptat o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI și a lui Vladimir Bucă cu privire la îngrădirea accesului la informație și repararea prejudiciului moral. S-a constatat încălcarea dreptului de acces la informație și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să-i furnizeze lui Andrei Rusnak informația privind rezultatele controlului exercitat, potrivit petiției cu privire la reclamarea comerțului ilicit și care, va conține data și adresa controlului exercitat, actul procesual întocmit și măsura dispusă. În legătură cu constatarea furnizării informației revendicate de Andrei Rusnak, executată în ședința instanței de fond, dispoziția instanței, nu se va pune în executare. S-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției al MAI și Vladimir Bucă, în beneficiul lui Andrei Rusnak, prejudiciul moral, în cuantum de 500 lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate,

c o n s t a t ă :

La 31 martie 2017, Andrei Rusnak a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI și a lui Vladimir Bucă cu

privire la restabilirea dreptului la acces la informații, obligarea furnizării informației solicitate și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Andrei Rusnak, a indicat că, la data de 11 ianuarie 2017 a înregistrat petiția nr. 657, în Inspectoratul de Poliție Botanică, în care a comunicat, despre comerțul stradal, presupus a fi ilicit și a solicitat, în acest sens, întreprinderea măsurilor, în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Astfel, a menționat că, în punctul 2 al solicitărilor din petiție, invocând prevederile Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, conform art. 2 lit. b) și art. 11 lit. d) și e) Legea nr. 190 din 19 iulie 1994, cu privire la petiționare, a solicitat să fie comunicată următoarea informație: 1) data controlului, 2) adresa faptei contravenției, 3) articolul și cuantumul amenzii aplicate, 4) numărul procesului-verbal cu privire la contravenție. La fel, reclamantul Andrei Rusnak a mai solicitat examinarea petiției și comunicarea informației solicitate, și anume, acțiunile întreprinse, la adresele menționate în petiția din 11 ianuarie 2017, unde presupune că are loc ilegal comerțul stradal. Iar, în caz de refuz în comunicarea informației solicitate, a indicat că, își rezervă dreptul de a-l contesta în instanța de judecată.

La data de 10 martie 2017, a fost eliberat răspunsul nr. R-61.17, de către Vladimir Bucă, funcționar public al Inspectoratului de Poliție sec. Botanică. În răspunsul menționat, s-a indicat că, au fost efectuate verificări la adresele nominalizate în petiție, în urma cărora au fost depistate abateri de la legislație, iar în privința faptelor contravenționale, au fost întocmite procese - verbale cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunilor contravenționale, sub formă de amendă.

Prin urmare, reclamantul Andrei Rusnak a indicat că, în răspunsul eliberat, nu i-a fost comunicată integral informația solicitată, și anume, data efectuării controlului, adresa locului săvârșirii faptelor contravenționale, articolul, în baza căruia a fost calificată fapta contravențională și cuantumul sancțiunii aplicate, numărul proceselor-verbale întocmite cu privire la contravenție. Mai mult, în răspunsul eliberat la data de 10 martie 2017, nu s-a invocat niciun argument, în neprezentarea integrală a informației, solicitate prin petiția din 11 ianuarie 2017.

Astfel, a indicat că, a solicitat furnizarea informației, în baza unei cereri scrise, comunicând detalii suficiente și concludente, pentru identificarea informației solicitate și indicat modalitatea acceptabilă, de primire a informației solicitate, și anume, prin expedierea prin intermediul poștei a informației și a extraselor de pe actele întocmite, într-o formă rezonabilă și acceptabilă, pentru solicitant-dactilografiată. Însă, reclamantul Andrei Rusnak a considerat că, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin executorul Vladimir Bucă a prezentat necorespunzător informația solicitată, ceea ce cade sub incidența art. 21 alin. (3) lit. d) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, întrucât i s-a oferit o informație generală, nefiind indicate acțiunile concrete, îndeplinite de către Inspectoratul de Poliție Botanică, în contracararea faptelor contravenționale de comerț stradal.

De asemenea, reclamantul Andrei Rusnak a indicat că furnizorul de informații, Vladimir Bucă, prin faptul că, a refuzat de a-i furniza informația solicitată, ar fi

încălcat și prevederile art. 19 al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

Totodată, a menționat că, acțiunile sau inacțiunile au caracter intenționat dacă persoana își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Mai mult, a indicat că legislația stipulează că, persoana cu funcție de răspundere este pasibilă de răspundere în cazul folosirii intenționate a atribuțiilor sale, contrar obligațiilor de serviciu și neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu. Astfel, a considerat că, a fost probat, caracterul intenționat al acțiunilor (inacțiunii) pârâților Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, precum și neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ceea ce s-a manifestat în neexercitarea prevederilor legislației.

La fel, reclamantul Andrei Rusnak a indicat că, lezarea drepturilor sale în calitate de cetățean și examinarea necorespunzătoare a petiției sale, reprezintă o desconsiderare a personalității lui, iar acest fapt i-a creat suferințe morale. De asemenea, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, din partea funcționarului public, a cauzat încălcarea normelor de drept, fapt ce i-a lezat onoarea și demnitatea sa, ceea ce constituie un argument în plus pentru repararea prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a lui Vladimir Bucă cu privire la restabilirea dreptului la acces la informații, obligarea eliberării informației solicitate și încasarea prejudiciului moral.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Andrei Rusnak, s-a casat integral hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI și a lui Vladimir Bucă cu privire la îngrădirea accesului la informație și repararea prejudiciului moral, s-a admis parțial. S-a constatat încălcarea dreptului de acces la informație și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să-i furnizeze lui Andrei Rusnak informația privind rezultatele controlului exercitat, potrivit petiției cu privire la reclamarea comerțului ilicit și care, va conține data și adresa controlului coercitiv, actul procesual întocmit și măsura dispusă. În legătură cu constatarea furnizării informației revendicate de Andrei Rusnak, executată în ședința instanței de fond, dispoziția instanței, nu se va pune în executare. S-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției al MAI și Vladimir Bucă, în beneficiul lui Andrei Rusnak, prejudiciul moral, în cuantum de 500 lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 11 mai 2018, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 14 iunie 2017a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material. Astfel, instanța a elucidat și a dat apreciere doar argumentelor, expuse de către Andrei Rusnak, totodată considerându-le întemeiate, fiind ignorate argumentele invocate de către reprezentantul recurentului Inspectoratul General al Poliției al MAI.

Astfel, a indicat că, la 11 ianuarie 2017, în cancelaria Inspectoratului de Poliție Botanica, a fost înregistrată petiția lui Andrei Rusnak, cu nr. 657, prin care a comunicat despre faptul desfășurării activității ilegale de întreprinzător, vânzare stradală, la mai multe adrese în sectorul Botanica mun. Chișinău. Prin petiția menționată, Andrei Rusnak a solicitat să se întreprindă măsuri, în vederea verificării acestor, adrese și informații, cu întocmirea proceselor-verbale și aplicarea sancțiunilor maxime prevăzute de Codul contravențional.

La fel, recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a menționat că, copiile de pe plângerea reclamantului Andrei Rusnak, au fost repartizate spre examinare la mai multe sectoare de poliție, din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, pentru ca ofițerul, care este responsabil de sectorul, în circumscripția căruia se afla adresa din petiție, să întreprindă măsuri, conform competenței teritoriale. Astfel, agenții constatatori din fiecare sector, ieșind în teritoriu, au acumulat materiale, pe acțiunile indicate de către Andrei Rusnak, dintre care doar unele s-au adevărit, fiind depistate încălcări, în rezultatul cărora au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție și în dependență de încălcarea depistată, au fost aplicate sancțiuni contravenționale, de către agentul constator sau au fost transmise în altă instanță, conform competenței.

Prin răspunsul cu nr.61-17 din 10 martie 2017, s-a comunicat lui Andrei Rusnak că, au fost efectuate verificări a adreselor menționate, în urma cărora au fost stabilite abateri de la legislație, fiind constatate în acțiunile persoanelor, care au admis încălcări, elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 263 alin. (1) Cod contravențional, fiind întocmite procese-verbale cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiuni contravenționale, sub formă de amendă. La fel, i s-a comunicat, că au fost constatate încălcări, din care rezultă comiterea contravențiilor prevăzute la art. 181 Cod contravențional, materialele fiind remise Comisiei administrative de pe lângă Pretura Botanica, conform competenței. Totodată, a fost informat că, în privința unor agenți economici au fost pornite cauze penale.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a considerat că, răspunsul expediat lui Rusnak Andrei a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, care statuează că, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngădit, cu excepția: informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, a indicat faptul că, în cadrul ședinței de examinare a cauzei în instanța de fond, la solicitarea președintelui ședinței, lui Rusnak Andrei i-au fost prezentate informații detaliate, cu privire la numerele proceselor-verbale cu privire

la contravenție, denumirile și adresele juridice ale agenților economici în privința cărora, au fost întocmite procesele-verbale cu privire la contravenție, precum și cuantumul sancțiunilor aplicate.

Din aceste considerente, recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a indicat că, lui Andrei Rusnak i-a fost acordat răspuns, la solicitările înaintate prin cererea depusă la 11 ianuarie 2017, cu prezentarea informațiilor corespunzătoare. Prin urmare, a conchis că nu a fost lezat dreptul lui Andrei Rusnak privind accesul la informație și, deci, nu pot fi admise solicitările acestuia, cu privire la restabilirea dreptului la acces la informație.

Ce ține de compensarea prejudiciului moral, recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a invocat că, instanța de apel, în decizia adoptată, a menționat că nefurnizarea lui Andrei Rusnak a informației solicitate, generează suferință, cauzându-i prejudiciu moral, însă nu a indicat concret, care sunt aceste suferințe și prin ce se manifestă, or, în conformitate cu art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice), prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă, la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Astfel, recurentul Inspectoratul General al Poliției al MAI a considerat că prejudiciul moral se compensează numai atunci când a fost cauzat, prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Rezultă că, există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului. Prin urmare, prejudiciul este moral, numai dacă este urmarea încălcării unor valori de aceeași natură.

La fel, a mai indicat că, intimatul Andrei Rusnak, nu a justificat cuantumul și necesitatea admiterii acestor pretenții de către instanță, nu a dovedit faptul cauzării prejudiciilor morale în privința sa, ceea ce presupune că acesta, urmărește scopuri de îmbogățire fără justă cauză.

La 20 iunie 2018, Vladimir Bucă a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 14 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Vladimir Bucă a indicat că, prin răspunsul cu nr.61-17 din 10 martie 2017, s-a comunicat lui Andrei Rusnak că, au fost efectuate verificări a adreselor menționate, în urma cărora au fost stabilite abateri de la legislație, fiind constatate în acțiunile persoanelor, care au admis încălcări elementele constitutive ale contravenției, prevăzute la art. 263 alin. (1) Cod contravențional, fiind întocmite procese-verbale cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiuni contravenționale, sub formă de amendă. La fel, i s-a comunicat, că au fost constatate încălcări, din care rezultă comiterea contravențiilor, prevăzute la art. 181 Cod contravențional, materialele fiind remise Comisiei administrative de pe lângă Pretura Botanica, conform competenței. Totodată, a fost informat că, în privința unor agenți economici au fost pornite cauze penale. Recurentul Vladimir Bucă a considerat că, răspunsul expediat lui Rusnak Andrei a fost întocmit în

conformitate cu prevederile Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

La fel, a menționat că, instanța de apel prin decizia pronunțată, a admis apelul declarat de Andrei Rusnak și a casat hotărârea primei instanțe, fără a ține cont de prevederile legale, or, concluzia instanței de apel este lipsită de careva temeiuri juridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din actele cauzei, copia deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată pentru cunoștință, în adresa părților, inclusiv și în adresa recurenților Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, la 27 martie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 3830 (f.d. 68), însă probe, care ar confirma recepționarea acesteia, de către recurenți, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurenții Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la data de 11 mai 2018, și respectiv la 20 iunie 2018, în termenul prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu

relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Instanța de recurs reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a) , 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Vladimir Bucă, împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a lui Vladimir Bucă cu privire la îngrădirea accesului la informație și încasarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan